

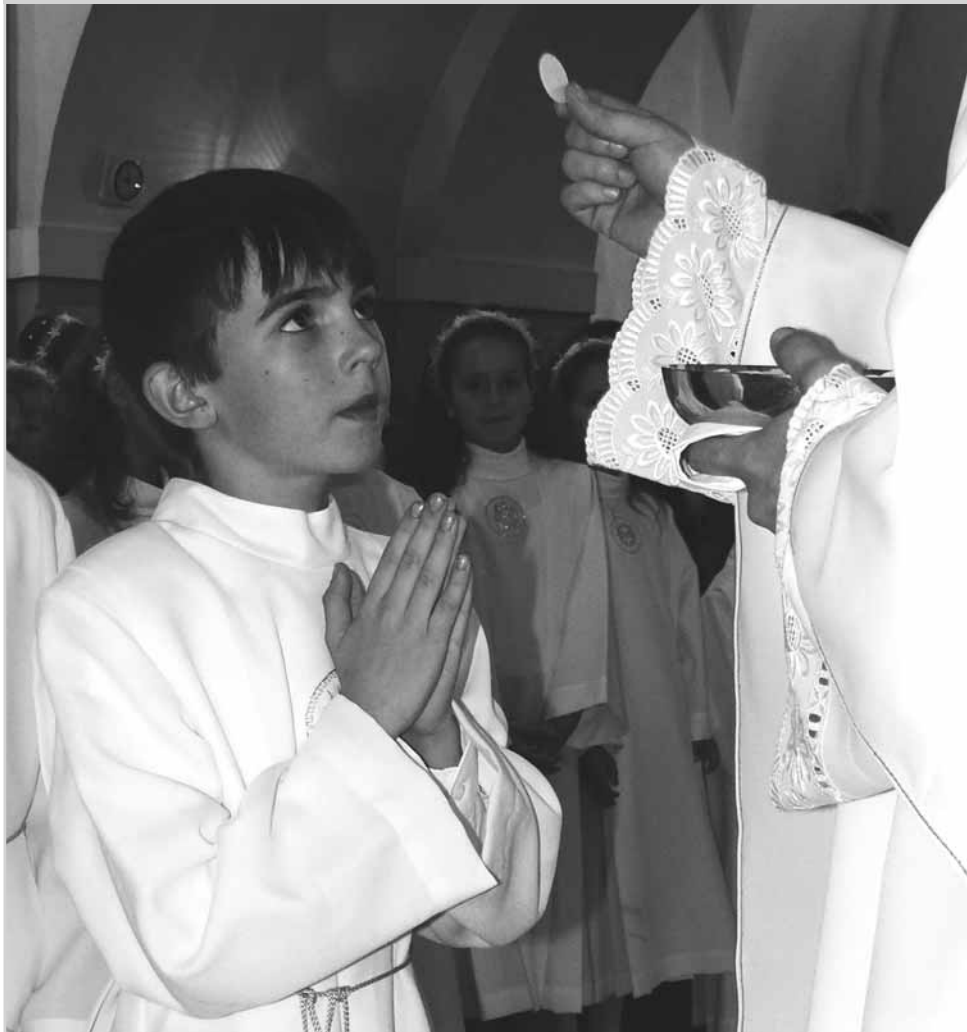

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVI.

ČÍSLO 5

MÁJ 2008

**Ku dňu matiek - Absolútna hodnota - Stretnutia s Láskou
Rozhovor s diakonom Tomášom - Čo znamená veriť? - Hody v Necpaloch
Sv. Gianna Beretta Mollová - TV LUX - Predajňa Lúč otvorená**

Ku Dňu matiek

Moja mama

Pohladkáš ma zaránky,
vieš, že mám rád lízanky.
Strapaté mi vlásky češeš
a hádať sa so mnou nechceš.

Pofúkaš mi každú ranku,
pri futbale strážiš bránku.
Nehneváš sa, keď dám gól,
dobrý hráč by z teba bol.

Keď sa mi zas málo darí,
odoženieš všetky chmáry.
Hovoriš mi moje zlatko
a koláče robíš sladko.

Vždy sa na mňa usmeješ,
mám ťa rád, to dobre vieš.
Veď si predsa moja mama,
tak to pyšne vravíš sama.

Darček mame

Nechodím do práce ešte,
zamestnať ma nikto nechce.
Vraj som malé dieťa iba,
vzdelanie mi zatiaľ chýba.
Peňaženku prázdnu mám,
pár halierov schovávam.
No a za tie, čo už s tým,
v obchode nič nekúpim.
Ach, už to mám, už to viem,
čo ti mamka darujem.
Budem dobrý, chcem ti sľúbiť,
iba teba budem ľúbiť.
Pošepkám ti nežné slová,
budem vravieť zas a znova.
Milá mamka, mám ťa rád,
ďakujem ti nastokrát.

Mamičke

Maľujem, maľujem
krásny kvet.
Taký kvet nevidel ešte svet.
Maľujem, maľujem,
ako viem,
mamičke tento kvet zanesiem.

Tak ako tmavú noc
rozjasní hviezdička,
rozjasní u nás deň
úsmevom mamička.

Mamine ruky

Prečo sa chveje osika?
Lebo sa jej vetrík dotýka.
A ktože je, kto na vine,
že sa chvejú ruky mamine.

To sú ale smiešne otázky.
Tie ruky sa chvejú od lásky.

ABSOLÚTNA HODNOTA

5/08

Úvodník

Milí naši, vítam Vás na stránkach časopisu Bartolomej. Prijmite od nás všetkých, ktorí ho pre Vás pripravujeme, toto osobné oslovenie. Ste „naši“, pretože dávate zmysel tomu, čo robíme. Tento časopis je pre vás, je váš. Ak vás z neho niečo osloví, je nám ct'ou. Nerobíme ho preto, aby sa každému zapáčil od prvej po poslednú stránku, lebo to sa ani nedá, ale iba preto, že človek nikdy nevie, ktorý okamih, ktorý deň a ktoré slovo zmení jeho život. Asi všetci máme na vlastnej koži odskúšané, že práve malé veci, momenty a udalosti menia smer našich životov. Možno vás z tohto Bartolomeja niečo osloví, poteší. Nechceme spasit' svet, sme len nástrojmi, snažiacimi sa byť k dispozícii Bohu, ktorý svet spasil už dávno. Ak čo len jedna myšlienka pochádza od Neho a dotkne sa ľudskej duše, má zmysel tento časopis tvoriť, kupovať a čítať.

V redakčnom pláne mám pri mojom mene poznámku „úvodník - Eucharistia, materstvo“. Rozmýšlam, či vôbec som kompetentná písať o niečom takom. A je mi jasné, že nie. Každý z nás by mal pri podobnej poznámke pocit zvláštnej pokory. Ich spoločným menovateľom je Láska. Živý Boh, ktorý vstal z hrobu len preto, aby sme aj my vstali, každý deň i pri osobnom vzkriesení na konci dní. Máme tu teda Lásku, spoločný menovateľ všetkých zmysluplných fragmentov nášho všedného života. Obyčajné rána, večery, rodina, domov, priatelia, práca. Nič extra. A žiadna extra Láska. Možno naopak. Možno máme len pár starých spomienok, torzá priateľstiev, ktoré roztrhal čas, kilometre alebo ľahostajnosť; možno sme už dávno prestali veriť v dobro a spravodlivosť po tom, čo sme ich videli na miestach porazených

v našich súkromných bojoch. Možno stále hľadáme rozdiel medzi konečnom a večnosťou, alebo žijeme s pocitom, že sme len málo talentovaní herci bez režiséra, chodiace studne beznádejí, kusy ľadu neveriace v existenciu Slnka. Alebo kupujúci vo výpredaji obávajúci sa jediného. Že raz nám ktosi povie, že nádej sa už minula. Do svojich súkromných kalkulačiek t'ukáme rovnice vlastných životov a s hrôzou zisťujeme, že sme v minuse.

V matematike existuje jedna operácia - volá sa absolútna hodnota. Keď chceme zistiť absolútnu hodnotu čísla, ohraničíme ho dvoma zvislými čiarami. Absolútna hodnota robí zo záporného čísla kladné a kladné necháva kladným. Tolko z matematickej teórie. Ak v našom živote bude absolútnou hodnotou Láska, ak ho ohraničíme dvoma zvislými čiarami, ktoré rušia každé mínus, nikdy neskončíme v záporných hodnotách. Toto pochopiť vraj znamená nájsť život.

Mária Kvetová, redaktorka

Dnes na slovíčko s Tomášom Kuníkom, diakonom

Preto netrat' te dôveru, lebo ju čaká veľká odmena.

(Hebr10, 35)

Tomáš Kuník pochádza z Partizánskeho. Na diakonskú prax prišiel do Prievidze a aby ho mohli všetci farníci lepšie spoznať, položili sme mu pár otázok.

Tomáš, boli ste ukážkové diet'a?

Ak ide o ukážkového chlapca - tak možno na lotroviny.

Ktorý šport bol vašim prvým?

Keďže som vyrastal na letisku - popri otcovi, bolo to lietanie, najmä na ro-gale.

Z ktorých kopcov ste zlietavali?

Pri Partizánskom, nad Vestenicami (Čihoc), pri Žiline na Straníku, pri Banskej Bystrici (Panský diel, Podkonické Pleše).

Ako ste sa cítili, keď ste lietali tam hore?

Ako v nebi. ;-)

Chystáte sa ešte polietat' si? Boli nejaké úrazy?

Teraz pre povinnosti nieto času, ale chystám sa. Občas boli pády, ale úrazy nie.

Obľubujete aj iné športy?

Bicykel, futbal, trochu hokej, turistiku, lezenie. Tento kraj, kopce, poznám čo sa týka turistiky.

Kedy sa ozval Pán Ježiš vo vašom srdci, že ste sa rozhodli pre duchovnú dráhu?

Bolo to na prvý piatok počas adorácie. Najprv som pozvanie odmietol, a potom prijal. Paolo Coelho v jednej

svojej knihe píše, že pravdu sme schopní prijať až potom, keď ju z hĺbky srdca najprv odmietneme. Aj ja som povolanie prijímal v postupnom zrení.

Ako reagovali rodičia, keď ste im to oznámili?

Sú veriaci, no mamička mala obavu... Tatko skonštatoval, že to vedel skôr ako ja.

Ktorí kňazi Vás oslovili?

Najmä vtedajší pán dekan v Partizánskom ThLic. Vladimír Farkaš - te-rajší riaditeľ biskupského úradu. Ale pekný príklad kňazského života som mal aj v niektorých našich kaplánoch.

Pre mnohých je cesta za povolaním ťažká. Čo myslíte?

Pre nikoho nie je ľahká. Ale je krásna. Čím je kopec vyšší, tým sa naň ťažšie štvirá. No tým je krajší výhľad z neho...

Máte nejaký zvláštny plán pre prax v Prievidzi?

Nemám. Skôr je o tom, že sa snažím byť k dispozícii kňazom, ktorí tu pôsobia.

Ktoré časti Biblie sú Vám najbližšie?

Evanjelium sv. Jána - od začiatku dokonca je krásne. Uchvacujúce sú niektoré state v listoch sv. Pavla. Zo starého zákona Kniha Sirachovcova a najmä Žalmy.

Nebude Vám ľúto za seminárom, keď opustíte jeho brány?

V seminári mi je veľmi dobre. Skoro ako doma. Ale aj koniec štúdia k nemu patrí. Je čas prísť a čas odísť. Snáď sa nelúčime natrvalo.

Niektorí sa nemôžu akosi rozhodnúť pre povolanie...

V Liste Hebrejom sa píše: „...netrat' te

dôveru, lebo ju čaká veľká odmena“. S Bohom sa nemáme čoho báť.

Ako sa dá rozoznať Božia vôľa?

Mnohí mystici vravia, že vo chvíli, keď Boh povoláva, sa nedá pochybovať. Nestačí však len počuť, treba nasledovať. Aj v pochybnostiach.

Vieme, že ste boli na púti s Rodinou Nepošvrnenej, keď tam bol pán biskup Sečka - spišský pomocný biskup.

Čo vás zaujalo na púti?

Bol to môj prvý kontakt s hendikepovanými - chorými, trpiacimi ľuďmi. Trochu som sa toho obával, ale napokon to bolo posmelenie vo vzťahu k chorým.

Stretli ste sa so sestrou Bernadetou Pánčovou? Oslovilo vás to?

Bolo to milé stretnutie. Je taká drobná a pritom veľká... Všetky malé ženy sú veľké. To, čo robí, robí v Božej sile, v milosti.

Zdala sa vám ťažká cesta vlakom do Lúrd?

Bola dosť náročná i pre nás zdravých. Mnohí chorí boli radostní a veľmi si vážili, že tam môžu byť.

Čo lurdský kúpeľ?

Skoro stále pršalo, takže sme okrem kúpeľa v bazénoch mali aj kúpeľ z neba. No bolo silným zážitkom sledovať vieru tých, čo sa kúpu ale aj tých, čo im pomáhali.

Bolí ste v Lurdoch iba raz?

Nie. Tento rok to bolo druhýkrát. Vo februári sme boli zo seminára na púti a Lurdy boli jednou zo zastávok. Bolo to mimo sezóny, takže tam bol veľký pokoj. A na všetko sme mali viac času. Boli sme tam pár dní pred 150. výročím prvého zjavenia.

Aký je váš vzťah k Márii?

K Márii sa mi budoval vzťah cez vzťah s mojou mamičkou. Vzťah si vytvárame poznávaním. Som Bohu vďačný za moju mamičku i za Máriu.

Rád sa modlíte ruženec?

Keď som ako malý nemohol zaspať,

rodičia sa so mnou modlievali. Aspoň jednu časť ruženca sa modlím každý deň.

Blíži sa sviatok matiek. Máte nachystanú gratulačné pranie pre mamy?

Nemám. Ale ak chcete počuť, čo mi práve napadlo, tak jedno veľké „ĎAKUJEM“ mamám a za mamy. Matertvo je vzácny dar.

Čo bolo vašou prvou službou v diakonáte?

Pán farár mi ponúkol, či nechcem krsť, tak sa stalo.

Ako by ste špecifikoval vzťah k mládeži a k chorým ľuďom?

Na jedných i druhých sa snažím pozerať s veľkou úctou. Na chorých pre ich utrpenie a kríž, ktorý nesú, a vedia ho niest' s Ježišom. Sám som ešte mladý. Mladí sú pre mňa partnermi. Sú nádejou Cirkvi.

Zhovárala sa Anka Gálová

Foto: M. Melicherčíková

Aká vzácna a obdivuhodná hostina!

Keď nás chcel jednorodený Boží Syn urobiť účastníkmi na svojej božskej prirodzenosti, prijal našu prirodzenosť a stal sa človekom, aby ľudí urobil bohmi.

A okrem toho všetko, čo si vzal z nášho, použil pre našu spásu. Lebo svoje telo priniesol na oltári kríža Bohu Otcovi na obeť za naše zmierenie a svoju krv vylial na výkupnú cenu a zároveň očistný kúpeľ, aby sme boli vykúpení z biedneho otroctva a očistili sa od všetkých hriechov.

A aby nám zostala trvalá pamiatka tohto veľkého dobrodenia, zanechal svoje telo za pokrm a svoju krv za nápoj, ktoré majú veriaci prijímať pod spoločmi chleba a vína.

Aká vzácna a obdivuhodná hostina, spásonosná a preplnená každou dobrotou! Čo môže byť ešte vzácnejšie ako táto hostina, na ktorej sa neje mäso teliat a capov, ako kedysi v Starom zákone, ale predkladá sa nám za pokrm Kristus, pravý Boh?! Čo je obdivuhodnejšie ako táto sviatosť?!

Nijaká iná sviatosť nie je spasiteľnejšia ako táto, ktorou sa očisťujú hriechy, zvelaďujú čnosti a myseľ sa naplní hojnosťou všetkých duchovných darov. V Cirkvi sa obetuje za živých i mŕtvych, aby osožila všetkým, lebo bola ustanovená na spásu všetkých.

A nakoniec, nik nedokáže vyjadriť dobrotu tejto sviatosti, cez ktorú sa ochutnáva duchovná slasť v samom prameni a slávi sa pamiatka tej vynikajúcej lásky, ktorú vo svojom umučení ukázal Kristus.

Ale aby sa čím hlbšie vryla nesmiernosť tejto lásky do srdc veriacich, pri Poslednej večeri, keď na odchode z tohto sveta k Otcovi slávil s učeníkmi veľkonočného baránka, ustanovil túto sviatosť ako trvalú pamiatku svojho umučenia, ktorá naplní staré predobrazy, ako najväčší zo zázrakov, ktoré urobil, a zanechal jedinečnú útechu zarmúteným pre jeho neprítomnosť.

Z diela Tomáša Akvinského,
Opusculum 57

in festo Corporis Christi, lect. 1-4
Publikoval Peter Šantavý, Christ-net.sk

Láska očami Michela Quista

Láska. Tak často omieľané, hovorené slovo, používané v rôznych kontextoch... Láska je v kontexte dnešnej doby, predovšetkým medzi mladými ľuďmi, často už len bezduchým, prázdnyim pojmom, ktorého význam nepoznajú alebo majú o ňom príliš mylné či skreslené predstavy. Nepoznajú jej hodnotu, podoby, nevedia odkiaľ prišla a čo všetko je možné s láskou zmeniť

a urobiť... Práve o láske, dnes tak veľmi sprofanovanej, hovorí známy spisovateľ *Michel Quist* vo svojej knihe s názvom *Rozprávaj mi o láske*. Autor o nej rozpráva, prostredníctvom tajuplného príbehu o hľadajúcom mužovi a mudrcovi, ktorý mu ukazuje, že to po čom túži a čo mu chýba je práve láska. Tento muž nenachádza zmysel svojho života, utápa sa v depresiách

a smútku, jeho srdce je hladné a smädné po láske. Túži byť milovaný a túži po tom, aby aj on vedel milovať. No nevie, ako to dosiahnuť. *“Bol som hladný a smädný túžbou, ale nevedel som, ako svoj hlad a smäd ukojiť. Nie je nič krutejšie, ako byť hladný a nevedieť o chlebe. Nie je nič krutejšie, ako byť smädný a nevedieť nič o víne.”* Jeden priateľ mu radil, aby vyšiel zo svojho vnútra a otvoril sa druhým ľuďom, no on nevedel, ako to urobiť. Druhý zasa, aby svoju cestu hľadal vo Svätom písme, no on nevedel čo to je, o Bohu mal skreslené, príliš detské

predstavy a slovám z Biblie vôbec nerozumel. Potreboval niekoho, kto by mu ich vysvetlil, niekoho, kto z týchto slov žije. Vybral sa za mudrcom, ktorému vyrozprával o svojom hľadaní, pochybnostiach a zápasoch svojho srdca. A mudrc mu začal odkrývať tajomstvá pravej lásky, nie tej zachytenej vo filmoch a telenovelách, ale... Ak aj vy ste tými, ktorí ju hľadajú, skúste si prečítať knihu Michela Quista Rozprávaj mi o láske. On vám o nej porozpráva...

Veronika Melišková

Jubileum Kongregácie Dcér Božskej Lásky v Prievidzi 1908 - 2008

S. M. Ella Gramantiková, FDC
† 4.9.1961 Jasov pri Košiciach

S. M. Ella sa narodila v Prievidzi veľmi zbožným rodičom. Jedného brata mala kňaza v Spoločnosti Ježišovej, druhý brat bol diecézny kanonik sestra bola rehoľná sestra - uršulínka.

Jej dobrotivá materinská láska sa spájala s ideálnou autoritatívnosťou otca. Základnú školu vychodila v Prievidzi a ďalšie vzdelanie nadobudla v Budapešti. Tu u našich sestier skončila štúdiá, dosiahnutím učiteľského diplomu v maďarskej reči. Po roku 1918 i v slovenskej reči, ktorý dovŕšila skúškou pred štátnou komisiou v Bratislave.

Ella, krstným menom Agneška bola milá, vtipná, veselá a zbožná. Po skončení noviciátu si horlivo konala svoje duchovné povinnosti. Potom jej pribudlo vyučovanie v škole, ktorému sa venovala s nevšednou radosťou. Bola útla a slabá. Svojim sviežim optimizmom obdarila každého. Každému sa dokázala venovať. K sestrám bola veľmi pozorná na ich meniny hoci len maličkosťou.

Po prvej svetovej vojne sa dostala na našu školu do Veľkých Levár, po čase potom aj do Prievidze.

V roku 1950 nebola odvedená do koncentračných kláštrov, pretože bola v kláštore v Spišskej Sobote.

Otvorili tu výrobu hostií pre tamojšiu diecézu. Netrvalo dlho a porozdeľovali ich do Čiech a tiež do charitných domovov na Slovensku. Niektoré naše sestry dali do Vrbového iné do Beckova.

S. M. Ella sa dostala do Beckova. Odtiaľ ju preložili do Jasova pri Košiciach. Bol to bývalý premonštrátsky kláštor a bolo tam štyristo sestier z dvanástich rehoľí. Boli medzi nimi aj sestry z našej Kongregácie.

Duchovnú správu sestier viedli otcovia jezuiti. S. M. Ella sa veľmi pripravovala na stretnutie s Bohom. Často si klakla pred obrazom Matky Božej Obdivuhodnej. Počas posledných hodín života, jej bol tento obraz veľkou útechou.

Nech odpočíva v pokoji!

S.M. Timotea Šebeňová, FDC

Milé deti!

Slnko svieti, voda láka a prázdniny sa už nezadržateľne bližia. Väčšina z Vás sa už určite teší na ten dlho očakávaný okamih zahodenia tašky do kúta, oddychu a zaslúžených prázdnin.

Ale aby ste tak rýchlo nevyšli z cviku, pokúste sa splniť túto úlohu. V každej z nasledujúcich viet sú zašifrované mená biblických postáv zo Starého alebo Nového zákona: **Dávid, Sára, Mária, Pilát, Eva, Timotej, Peter, Rút, Samuel, Izák, Ester, Marek.**

Vašou úlohou je doplniť do viet tieto mená (aj porozdeľované) tak, aby vety dávali zmysel.

1. Poly _ _ _ _ _ je látka, z ktorej sa vyrábajú rôzne druhy oblečenia.
2. Katka sa chváli tým, že _ _ _ _ _ d, do _ _ _ _ _ lamný leták a v obchode si ešte kú _ _ _ _ _ ku.
3. Bo _ _ _ _ _ dka veselo pobehuje po lúke.
4. Ten pekný kvet, ktorý našla, sa volá _ _ _ _ _ ka lúčna.
5. Mamička s ockom sa dohodli na kú _ _ _ _ _ mostatu do domácnosti.
6. Zuzka prosí Mirku, nech jej po _ _ _ _ _ ličku.
7. Mamička si na trhu kúpila p _ _ _ _ ený košík.
8. Jožko je zalúbený. Páči _ _ _ _ _ enka.
9. Majka a Miška sa vybrali do cukrárne, aby si dal _ _ _ _ usok.
10. Mirkovi n _ _ _ dí, že lietajú včely, má ich rád.

Pripravila Veronika Melišková

Stretnutia s Láskou

Aj keď sa všetko raz zmení, láska je odevká.
Nebo sa sklonilo k zemi, dotklo sa človeka.

Keď sme pripravovali stretnutie spolužiakov po rokoch - päťdesiatnikov, rozoberali sme ako lupene ruží i s trňmi naše rôzne radosti i boľiestky. Ako napríklad Janko či Jozef, ktorí boli priatelia s utrpením. V kútiku duše sme si želali, aby prišli na stretávkku. Aj výber učiteľov sa zužoval, niektorí z nich sú už vo večnosti. Maximálne obetavá skupinka prípravného výboru stretnu-

tia, ako vždy, pracovala „na plné obrátky“. Janko im pri návšteve prislúbil, že príde. Návšteva spolužiaka Jozefa ostala visieť vo vzduchu. Kto sa na to podujme? Pochádzal zo zbožnej rodiny, zo šestnástich detí a preto možno zatúžil žiť kdesi pod hájom - horou, ktorá mu toho veľa nenarozprávala, ale učil sa jej šumu načúvať a porozumieť. Ako aj jeho rodinka, ktorú si založil.

Keď ho nespravodlivo dobili ešte ako slobodného kdesi na Ostravsku, kde sa vyučil za drevomodelára, sčasti mu ochrnula celá pravá strana. Vinníka

samozrejme nenašli. Trpel, stíhali ho rôzne nešťastia, prišli i o malého synčeka. No vedel trpieť i zabojovať, či padat' do beznádeje. Stal sa z neho samotár. Vážil si svoju rodinku, ako vedel. Príbuzní, manželka i deti sa mu snažili pomôcť. Tak nám ho opisali jeho priatelia, rodina.

V jedno popoludnie nasadli na bicykle dve tešiteľky z laického spoločenstva Božského Srdca Ježišovho a zamierili ďaleko, až pod horu. Keď sme prekročili horský potôčik, márne bolo naše dobýjanie do lastovičieho sídla - jeho domčeka, ktorý si vystaval. Nakoniec, za brechtotu psa prichádzal k nám spolužiak Jozef. Zohnutý, pridržal si bok, veľmi bledý, celý ubolený. „*Možno zomieram, čo ja viem, vitajte!*“ To boli jeho slová uvítania. Ponúkol nás poseďieť si na drevených kladách pri plote. Vôbec mu nebolo mu do reči. Jeho ubiedený stav od choroby nám na chvíľku vyrazil dych. Nespýtal sa, prečo sme prišli, koniec koncov, prežívali sme detstvo v jednej ulici - Na Zácestí, chodili sme do rovnakej školy, triedy i kostola.

Ani nás nič nenapadlo v tej chvíli, predsa však vyhrklo z nás: „Ak chceš Jožko, môžeme ti zaspievať...“ Dal dva prsty do úst a zahvízdal. Druhou rukou si neustále pridržal bok. Toľko svätých piesní sme nevyspievali snáď za celý život. Pri speve Ó Ježišu, k tebe prichádzam... a Celá krásna si Mária si dal hlavu do dlaní a zaslzil. Jeho hora akosi neodpovedala, možno nôtila, či tíško plakala vedno s ním? Ktovie. Nakoniec poprosil, aby sme sa s ním pomodlili. Keď som mu vysypala z rukáva, prečo sme ho navštívili a že je stretnutie, tiež prisľúbil svoju účasť aj na sv. omši, ktorá predchádzala stretávke. Ešte sme ho stihli pripraviť na sv. spoveď, na ktorej vraj nebol aspoň 15 rokov.

Poprosili sme p. dekana o Sviatosť po-

mazania chorých pre Jozefa ešte pred sv. omšou. Dojemné a mocné bolo obhajtie Božieho milosrdenstva všetkých nás. Síl mu istotne dodala Panna Mária, ktorá si ho priviedla k Božskému Srdcu jej Syna.

Jozef chvíľu s nami pobudol na stretnutí, podal všetkým ruky a zakrátko sa poberal domov. Spolužiaci sa ho ujal. Bol taký bezbranný, jeho utrpenie akoby vyrastalo zo zeme.

Boh človeka vždy privinie, za nič neodsúdi. Jeho Láska je milosrdná, odpúšťajúca, nekonečná. Ku každému rovnaká. Zanedlho si ho Pán povolal do večnosti. Iba Pán vie, koľko jemu podobných žije vôkol nás.

Aj takúto podobu môžu mať stretnutia po rokoch. Nás, žiakov, láske k blížnemu kedysi viedli samotní triedni učitelia, pán Holeček, manželia Malí, manželia Ľubuškí, učiteľka Sádecká, Klímanová, ale aj mnoho ďalších. Niekedy tá výuka vedela zabolieť, no sme im za to vdáční. A s úsmevom na tie roky radi spomíname.

Vďaka Ti Božské Srdce, za všetkých nás. Ďakujeme, že horíš veľkou Láskou k nám...

Anna G.

Čo znamená veriť?

V istom príbehu sa hovorí, že v drevenom tráme starého domu žili mravce. Živili sa tým, že hrýzli trám. Robili si v ňom chodbičky a zväčšovali bývanie. Jednému mravcovi raz napadlo, či neexistuje aj iný svet a či by sa nedalo k nemu nejako „prehrýzť“. Ostatní sa mu smiali, čo mu to napadlo, ale on si tvrdil svoje: keby som hrýzol stále jedným smerom, podľa mňa by som prišiel do iného sveta, možno aj krajšieho. Nakoniec to skúsil. Pridali sa k nemu niekoľkí ďalší. Bola to ťažká práca, ťažko sa hrýzlo. Mnohí sa vrátili, ale mravec si vravel: musí čosi byť. Starý otec nemohol klamať. On čosi videl a spomína na to. Po dlhej práci sa skutočne prehrýzli von. Nádherné slnko, modrá obloha, kvety, tráva, nové priestory...

Čo znamená veriť? Veriť znamená prijať pravdu, že okrem sveta v ktorom žijeme, je ešte iný svet oveľa krajší ako tento náš a že ho môžeme dosiahnuť. Človek nie je stvorený preto, aby sa neustále tmlil po chodbičkách, ktoré si vyhrýzol vo svojom malom, úzkom, smutnom materiálnom svete. Aj keď je dobrý, ba aj užitočný, nie je tu nato, aby sme v ňom zomreli. Sme povolani ku krajším veciam. Ak vylúčime Boha zo svojho života, zo svojho stredu, tak aj budovanie nového sveta je iba prehrýzanie nových chodbičiek v starom tráme. Aj nová Európa bez Boha, nech je akokoľvek ospievaná, je iba novou chodbičkou v starom dreve. Až viera nám otvára nové, krásne horizonty. Humanizmus bez Boha sa pred našimi očami mení na život, v ktorom sa neustále pýtame prečo toľko neuróz? Ako odstrániť toľké vraždy? Ako zastaviť manželskú neveru? Treba sa vážne báť súčasnosti i budúcnosti bez Boha. Treba sa báť slepých tmavých chodbičiek, v ktorých sa rúcajú základné ľudské hodnoty.

Ak človek neprijme pozvanie k novému svetu, otrávi si aj ten, v ktorom žije. Plynmi sme si pokazili ovzdušie a teraz vzdycháme, že miesto zimy máme pomaly jar. Obrovské ľadovce praskajú a topia sa v mori. Celý náš rozum bez Boha sa obracia proti nám samým, presne tak ako v raji, keď sme chceli

poznávať sami, neviazane, až sme stratili všetko. Pri viere však nejde iba o objavenie nového sveta. Ide o objavenie a stretnutie sa s novou osobou. Ježiš Kristus je ten, ktorý nám rozprával o novom svete a rozprával nám aj o svojom Otcovi. Nový svet je byť a žiť v Bohu.

Čo znamená veriť v Boha?

Veriť v Boha znamená veriť jeho slovu a objavovať nové, krásne svety, ale nie kdesi mimo našej planéty. Veriť v Boha znamená objavovať nové osoby - Otca, Syna, Svätého Ducha a žiť v nich. Pretože práve v nich je ten nový svet, po ktorom túžime.

Tým, že verím v Boha, vzd'aľujem sa od každodenného života?

Tým, že veríme, ostávame v každodennom živote, a predsa sme v novom svete.

Kto verí, ide proti vlastnému rozumu?

Viera je nad rozumom, ale nie je proti rozumu. Naopak. Otvára nášmu rozumu nové horizonty, vedie nás ďalej než náš rozum.

Z knihy Úvahy nad Katechizmom
Katolíckej cirkvi diecézneho biskupa
Mons. Rudolfa Baláža, Zväzok I. Dotyky

Skauti oslávili sviatok svojho patróna

5/08

Skauti

Vo štvrtok 24. apríla 2008 prišlo na svätú omšu do piaristického kostola asi 30 skautov. Okrem toho, že pozorne počúvali Božie slovo a aktívne sa zapojili do slávenia bohoslužby, vypočuli si aj povzbudivú kázeň od pátra Jána Hríba. Ako každý rok, aj tento si týmito skauti pripomenuli sviatok svojho patróna – svätého Juraja.

Oslavy potom pokračovali v sobotu 26. apríla 2008 na tradičnom skautskom mieste nad Bojnícami. Skauti sa tu opäť stretli, aby slávili svätú omšu a aby sa potom sa zabavili pri slávnostnom táborovom ohni. Tento raz slúžil svätú omšu páter Gerhard Glazer Opitz, kaplán z Bojníc. Podobne, ako všetky sväté omše v prírode, aj táto mala nezameniteľnú atmosféru a bola pre skautov krásnym zážitkom. Po svätej omši skauti zapálili táborový oheň zo štyroch svetových strán a zaspievali si sľubovú pieseň. Pekný deň zavíšili skauti spoločnými hrami na lúke, ktoré sa hrali až do večera.

Svätý Juraj patrí medzi starokresťanských mučeníkov, ktorých uctievanie sa rýchlo rozšírilo vo východnej i západnej Cirkvi. O jeho živote však vieme veľmi málo, lebo zachované životopisy sa skladajú z legiend bez historickej hodnoty.

Známa je predovšetkým legenda o drakovi, ktorý sužoval celé kráľovstvo. Drak sa dal uspokojiť len mäsom z dvoch jahniatok, a to každý deň. Keď už v kráľovstve nebolo viac jahniatok, bol kráľ nútený obetovať ľudí. Každý deň kráľ vyberal obeť žrebom, až jedného dňa padol lós na jeho dcéru. Ale Juraj draka napadol, skrotil ho a priviazal na princeznu opasok. Potom ľudom povedal, že ak uveria v Ježiša a dajú sa pokrstiť, zbaví ich draka nadobro. Každý súhlasil. Juraj draka zabil a 15 000 ľudí sa dalo pokrstiť. Za odmenu Juraj nechcel nič, len aby kráľ udržiaval v kráľovstve kostoly, ctil si kňazov a preukazoval súcit k chudobným.

Svätý Juraj bol už v stredoveku patrónom rytierov a práve preto, že skauti sa snažia byť modernými rytiermi, vybrali si aj oni za svojho patróna svätého Juraja. Svätý Juraj sa zobrazuje na koni s kópiou ako prebodáva draka, čo je symbol víťazstva dobra nad zlom, ale aj premáhania sa. Skauti sa snažia aby bol svet lepší a preto robia každý deň dobré skutky. Tiež majú skautský zákon, ktorý ich formuje a mení ich postoje.

-av-

Hody v Necpaloch

Ako sa dozvedáme z publikácie "Pamätnica obce Necpaly nad Nitrou" v historických materiáloch obec Necpaly objavuje už v roku 1355. Jej dejiny sú úzko späté s mestom Prievidza hlavne po stránke cirkevnej. Obec patrila vždy pod farnosť Prievidza. Zánik obce sa datuje od roku 1945 kedy sa na základe vzájomnej dohody zlúčila s mestom Prievidza a stala sa jeho mestskou časťou. V roku 1901 si obyvatelia postavili v strede obce kaplnku Panne Márii. Kaplnka bola vysvätená tretiu nedeľu po Veľkej noci a na toto výročie sa v Necpaloch konajú každoročne hody na nedeľu Dobrého Pastiera.

Na túto udalosť sa občania vždy svedomito pripravovali. Upratovali si svoje domy, podľa potreby ich vybielili, vyzametali dedinu, každá rodina cestu pred svojím domom. Veľkú pozornosť venovali úprave kaplnky a jej okolia. Ozdobovali ju kvetmi, vchod do kaplnky lemovali čečinovým vencom s kvetmi. Kvetmi a vencami ozdobovali aj kríže v obci. Okolo kaplnky vysadili rozvíjajúce sa briezky. Tieto práce boli vždy záležitosťou mládeže. Pred takto upravenou kaplnkou sa potom v nedeľu konala hodová svätá omša za prítomnosti občanov, hodovníkov, ale aj veriacich zo širokého okolia. Pred konaním svätej omše prenášali spoločne chlapci aj dievčatá z farského kostola sochu Panny Márie. Dievčatá pri tomto mali oblečené biele blúzky a čierne sukne a mládenci čierne nohavice, biele košele s kravatami. Svätá omša sa konala v kaplnke, v poslednom období sa konáva pred kaplnkou. Po skončení svätej omše sa rodiny s prizvanými hodovníkmi v družnej debata so spoluobčanmi odobrali do svojich domovov, kde po spoločnej modlitbe zasadli k hodovému obedu.

Necpalské hody sa v tomto roku konali zavčasu už 13. apríla a tak miesto briezok, ktoré ešte nemali listy boli pred kaplnku osadené mladé borovice. Mimoriadnou udalosťou v tomto roku bolo aj to, že na začiatku svätej omše posvätil dekan farnosti Mons. Ján Bednár prenosný oltár.

Oltár vyhotovil stolár Pavol Bátora, občan z Necpál, a ozdobil ho postavou Dobrého pastiera. Prítomní na svätej omši si s veľkou pozornosťou vypočuli slová pána dekana v kázni, so zameraním hlavne na znižujúcu sa populáciu, výchovu mladej generácie, ako aj slová uznania občanom Necpál za ich vieru, spolupatričnosť a jeho výzvu na uchovanie tradícií našich predkov.

Emil Vaňo

LUX TV: Televízia v Božích službách

5/08

TV LUX

Prvá slovenská katolícka televízia TV LUX začala svoju činnosť 4. mája 2008 na nedeľu, ktorá je v katolíckej Cirkvi už tradične spojená s modlitbami za masmédiá. Na sledovanie TV LUX možno využiť tri spôsoby:

1. **Káblová televízia** - samotná televíziu oslovila a oslovuje spoločnosti prevádzkujúce káblovú televíziu so žiadosťou o jej sprístupnenie zákazníkom. Pomôže však, ak o to požiadame aj my ako diváci.

2. **Satelit**. Juhozápadná orientácia satelitu, družica Thor 3 - 0,8° západne, elevácia: 29-32°, frekvencia: 12 169 MHz, polarizácia: horizontálna, FEC: 7/8, Symbol rate (SR): 28 000 MSym/sec. Ak prestavujete z družice Astra 3, na ktorej vysiela TV Noe, stačí pootočiť parabolickú anténu 20cm doprava.

3. **Internet**. Na www.tvlux.sk možno sledovať vysielenie naživo aj z archívu. Korene TV LUX siahajú do začiatkov 90-tych rokov, kedy vzniklo občianske združenie Lux Communication. Jeho úlohou bolo pripravovať kresťanské relácie pre STV, okrem toho sa stalo hlavným organizátorom festivalu Verím Pane a priestorom pre vznik mnohých dokumentárnych a kreslených filmov. V rokoch 2006 a 2007 sa zapojilo do projektu kresťanskej televízie TV Noe, pre ktorú pripravovalo množstvo relácií a priamych prenosov svätých omší zo Slovenska. Počas minulého roka sa v TV Noe objavili finančné a názorové nezhody, ktoré bránili dohode o ďalšej spolupráci. Preto sa štúdio Lux rozhodlo ísť vlastnou cestou a s podporou Konferencie biskupov Slovenska a saleziánov pripravilo projekt slovenskej katolíckej televízie. Program televízie bude každé ráno začínať svätou omšou, nebude chýbať ranná a popoludňajšia relácia so zaujímavými hosťami, listáreň, relácia Vlastná cesta -

o kňazstve a reholnom živote, relácie pre deti a mladých, hudobné relácie, príbehy svätých, katechéza, dokumentárne filmy, diskusné relácie, Tandemkvíz, správy a prenosy z Vatikánu vrátane generálnych audiencií, svätých omší a modlitby Anjel Pána. Na začiatku budeme môcť sledovať skúšobné vysielenie, pozostávajúce z niekoľkých nových relácií a repríz programov vysielených v TV Noe. Postupom času sa bude podiel vlastnej tvorby a nových programov zvyšovať. Súčasne začne fungovať aj štúdio TV LUX v Banskej Bystrici, aby nová televízia nebola len záležitosťou Bratislavy, ale celého Slovenska.

TV LUX nechce a nemá byť konkurenciou pre veľké komerčné televízie. Túži byť alternatívou pre všetkých ľudí dobrej vôle, prostriedkom šírenia pokoja a povzbudenía, chce byť nástrojom, ako priniesť Dobro a nádej do našej spoločnosti.

Ak Vás myšlienka katolíckej televízie LUX oslovila a chceli by ste ju podporiť, môžete sa pridať do Klubu priateľov TV LUX, ktorý má dnes už vyše 2000 členov a finančne tento projekt podporiť. Ďalšou možnosťou je priblížiť televíziu ľuďom, ktorí ju nepoznajú, veď najlepšia reklama je z úst do ucha. A čo je najdôležitejšie, môžete sa za TV LUX modliť, aby sa stala nástrojom, cez ktorý Boh naplní svetlom svoj ľud i tu, na Slovensku. Lux znamená svetlo. A televízia je v dnešnej dobe silným médiom, ktoré ho môže šíriť.

Viac informácií o programe a možnostiach podpory nájdete na: www.tvlux.sk.

MATKA S VEĽKÝM „M“ Sv. Gianna Beretta Mollová

Veľké „M“ by si na začiatku svojho oslovenia zaslúžila každá z našich matiek. Za to, že nám dali život, vieru, že nás vychovali... Príbeh sv. Gianny Beretty Mollovej je však ako príbeh matky čímsi zvláštny. Gianna nielen dala život svojmu dieťaťu. Gianna dala svoj život za to, aby jej dieťa mohlo žiť...

Gianna Berettová sa narodila 4. októbra 1922 v Magente neďaleko Milána. Bola jednou z trinástich detí, ktoré priviedli na svet Mária a Albert Beretoví. Rodina žila hlboko nábožným životom, viera deťom nebola nikdy vnucovaná, ale skôr ponúkaná osobným príkladom. Gianna sa spolu s matkou a sestrami každý deň zúčastňovala na svätej omši.

Berettovci sa v roku 1925 presťahovali do Bergama a v roku 1938 do Quintio de Mare neďaleko Janova. Tu Gianna vyštudovala gymnázium a okrem ťažkých časov, ktoré prinášala vojna, sa musela zmieriť i so smrťou svojich rodičov, ktorí sa údajne modlili za to, aby ich Boh nechal zomrieť spoločne. Otec svoje deti navždy opustil v septembri 1942, štyri mesiace po smrti svojej manželky.

Gianna začala študovať medicínu a v roku 1949 v Pavii získala lekársky diplom. Vrátila sa do rodnej Magenty, aby si tu otvorila lekársku prax. Medzi ľuďmi sa stala rýchlo obľúbenou, pretože im pomáhala zo všetkých síl a neváhala k nim prísť i v noci, keď to potrebovali. Angažovala sa v Katolíckej akcii a v Spoločnosti dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul. Bola plne vytážená, stále sa však modlila a premýšľala o tom, aké plány má s ňou Boh. Jej brat Alberto, ktorý sa stal kňazom v reholi kapucínov, odišiel na misie do Brazílie. Neskôr za ním odišiel

aj brat Francesco, aby mu pomohol so stavbou nemocnice. Gianna vedela, že ako lekárka by v Brazílii určite bola veľmi potrebná a dlho sa zaoberala myšlienkou odísť na misie za nimi. Nemala však na ťažké podmienky potrebujú fyzickú zdatnosť, čo biskup v jej diecéze považoval za znak toho, že to nie je cesta, na ktorú si Boh Giannu povolal. Aj jej duchovný vodca jej povedal: *„Skutočne si nemyslím, že by misie v oblasti rovníka boli tvojou cestou. Prečo nechceš založiť rodinu, skutočnú kresťanskú, v akej si sama vyrástla? Pomysli na to, koľko dobra v nej vykonal tvoja mama!“* Gianna sa len ťažko vzdávala svojho misionárskeho sna, priniesla však všetko ako svoju obeť Bohu a čakala na znamenie.

V tomto období sa Gianna bližšie zoznámila s inžinierom Pietrom Mollom. Čoskoro zistili, že sú určení jeden pre druhého. Počas púte do Lúrd, na ktorej

Gianna sprevádzala chorých, spoznala, že je naozaj Božou vôľou, aby sa stala manželkou a matkou. V septembri 1955 sa Gianna a Pietro vzali. Hoci ona mala už tridsaťtri a on štyridsaťtri rokov, boli veľmi šťastní a rozhodnutí mať spolu čo najviac detí. Dobře finančne zabezpečený Pietro prosil Giannu, aby zanechala lekársku prax, ona to však odmietla. Svojim pacientom sa venovala až do konca života.

V roku 1956 sa mladým manželom narodil syn Pierluigi, v roku 1957 dcéra Mariolina, v roku 1959 Lauretta. Rodina prežívala veľké chvíle radosti, ktorá sa znásobila po zistení, že Gianna opäť čaká dieťa. Situácia sa však znenazdajky skomplikovala. V druhom mesiaci tehotenstva objavili lekári Giannu na maternici veľký nádor, ktorý rýchlo rástol a ohrozoval vývoj dieťaťa. Gianna mala tri možnosti: dať vyoperovať maternicu spolu s tumorom a dieťaťom (čo by zachránilo ju, ale dieťa by muselo zomrieť), vyoperovať tumor a ponechať maternicu (mohla by mať ešte niekedy v budúcnosti deti, ale toto tehotenstvo by bolo ukončené), alebo vyoperovať len nádor, čo však bola najriskynejšia možnosť. Jazva na maternici by mohla počas tehotenstva ľahko prasknúť, čo by malo za následok smrť matky i dieťaťa. Gianna si ako lekárka plne uvedomoval situáciu, v ktorej sa vyskytla. Vedela, že ak sa aj zachráni dieťa, jej šanca na prežitie je minimálna, takmer nulová. Rozhodla sa však všetko zveriť Božej Prozreteľnosti a urobiť všetko pre to, aby jej dieťa mohlo žiť. „So mnou nech sa stane čokoľvek, som pripravená na všetko, len nech žije dieťa!“

Gianna sa podrobila operácii, z ktorej sa rýchlo zotavila. Vrátila sa domov a ďalej vykonávala svoju lekársku prax. Veľa sa modlila - za život svojho dieťaťa i za život svoj. Nebola pre ňu ľahká myšlienka, že možno dá život

svojmu dieťaťu, ale zanechá po sebe ďalšie tri malé deti. Ľudský život bol však pre ňu najväčšou hodnotou. 21. apríla 1962 sa jej narodila zdravá dcéra, ktorej dali meno Gianna Emmanuela. Týždeň po jej narodení Gianna zomrela.

„Gianna bola znamenitá, úplne normálna žena,“ spomína na ňu jej manžel Pietro. „Bola krásna, inteligentná, dobrá a rada sa usmievala. Bola to tiež žena moderná a elegantná. Šoférovala, milovala hory a veľmi dobre lyžovala. Mala rada kvety a hudbu, roky sme boli predplatiteľmi koncertov milánskeho konzervatória. Milovala život. Nebola mystický typ, ktorý by myslel iba na kráľovstvo nebeské a žil na zemi s presvedčením, že je to iba slzavé údolie. Naopak, bola to žena, ktorá si v dobrom slova zmysle vedela užívať malé i veľké radosti, ktoré nám Boh doprial. Nikdy nestrácala nádej, že Boh zachráni ju i jej dieťa. Som si istý, že obeť, ktorú prijala s takou láskou, ju stála nekonečne veľa.“

Gianna Beretta Mollová bola blahorečená 24. apríla 1994. Na blahorečení sa zúčastnil manžel Pietro i dcéra Gianna Emmanuela, ktorá sa stala lekárkou rovnako ako jej matka. O desať rokov neskôr, 10. mája 2004 pápež Ján Pavol II. Giannu Berettu Mollovú vyhlásil za svätú. „Gianna nebola blahorečená iba preto, že zomrela a obetovala život, aby zachránila svoje dieťa,“ povedal kardinál Martini, „ale preto, že sa celé roky, deň po dni snažila odovzdať sa do vôle Božej. Jej veľkosť spočíva v príklade, ktorý nám zanechala. Bez tejto skúsenosti by možno nenašla odvahu k tak bolestnému a odvážnemu rozhodnutiu.“

Pripravila: Petra Humajová
 Životopisné údaje čerpané z:
 Ž. Podtejski: Sol' zeme a svetlo sveta 4;
 Giuliana Pelucchiová: Život za život;
 H. B. OCist: Gianna Beretta Molla

Liturgické okienko

11. máj 2008 - Nedeľa Zoslania Ducha Svätého - Turíce

Č1 - Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste. Sk 2,1-11

R - Pane, zošli svojho Ducha a obnov tvárnosť zeme. Ž 104

Č2 - Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý. 1Kor 12, 3b-7.12

Ev - Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: " Pokoj vám!" Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. A znova im povedal: " Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás." Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: " Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané." Jn 20, 19-23

18. máj 2008 - Nedeľa Najsvätejšej Trojice

Č1 - On preukazuje milosrdenstvo tisícom... Ex 34,4b-7a.8-9

R - Chvála ti a sláva naveky. Ž (Dan 3, 52-56)

Č2 - Napokon, bratia, radujte sa, zdokonaľujte sa, povzbudzujte sa navzájom... 2Kor 13, 11-13

Ev - Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil. Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neveril v meno Jednorodeného Božieho Syna. Jn 3, 16-18

22. máj 2008 - Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

(prikázaný sviatok) - štvrtok

Č1 - A rozpomätávaj sa na celú cestu, po ktorej ťa Pán, tvoj Boh, vodio... Dt 8, 2-3.14b-16a

R - Chváľ, Jeruzalem, Pána, oslavuj Sion, svojho Boha. Ž 147

Č2 - Nie je kalich dobrorečenia, ktorému dobrorečíme, účasťou na Kristovej krvi? 1Kor 10,16-17

Ev - ... Židia sa hádali medzi sebou a hovorili: " Ako nám tento môže dať jest' svoje telo?" Ježiš im povedal: " Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete piť telo Syna Človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život. Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom. Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa. Toto je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba, kto je tento chlieb, bude žiť naveky." Jn 6, 51-58

25. máj 2008 - 8. Nedeľa cez rok

Č1 - Sion povedal: " Pán ma opustil, Pán na mňa zabudol." Iz 49, 14-15

R - Iba v Bohu spočiň, duša moja. Ž 62, 2-9

Č2 - Preto nesúďte nič predčasne, kým nepríde Pán. 1 Kor 4, 1-5

Ev - Nebud'te ustarostení o svoj život, čo budete jest', ani o svoje telo, čím sa zaodujete. Či život nie je viac ako jedlo a telo viac ako odev? Pozrite sa na nebeské vtáky: nesejú, ani nežnú, ani do stodôl nezhrmaždujú, a váš nebeský Otec ich živí. Nie ste vy oveľa viac ako ony?... A pozrite sa na polné ľalie, ako rastú. Nepracujú, nepradú, a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol oblečený tak, ako jediná z nich. ... Nebud'te teda ustarostení a nehovorte:

Čo budeme jest', čo budeme piť, čo si oblečieme?! Ved' po tom všetkom sa zháňajú pohania. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše. Preto nebuďte ustarostení o zajtrajšok, zajtrajší deň sa postará sám o seba. Každý deň má dost' svojho trápenia. Mt 6, 24-34

30. máj 2008 - Najsvätejšieho Srdca Ježišovho - slávnosť - piatok

Istej veriacej matky sa syn spýtal: "Keď je Boh taký všemohúci, nemohol nás stvoriť takých, aby sme neboli schopní hrešiť?" Matka odpovedala: "Mohol, syn môj. Ale boli by sme iba ako zvieratka. Neboli by sme schopní milovať, lebo láska je možná iba medzi slobodnými bytosťami. A neboli by sme schopní ani slobodne tvoriť. Boh, ktorý nás tak veľmi miluje, chcel, aby sme mu boli partnermi v láske." Pomáhajme si symbolom tejto nesmiernej Božej lásky, aby sme na ňu nezabúdali. Preto si zavesme na stenu obraz JEŽIŠOVHO SRDCA taký, ktorý nás najviac oslovuje a ktorý nám nedovolí zabúdať na veľkú Božiu lásku, aby sme pod jej účinkom boli schopní aj my milovať a odpúšťať.

31. máj 2008 - Nepoškvrnené Srdce Panny Márie - spomienka - sobota

Panna Mária sa nám zjavuje už na úsvite ľudských dejín ako žena víťazne stojaca na hadej hlave. Mária je NEPOŠKVRNENÁ, je bez hriechu. A ten, kto ju chce čtiť a milovať, musí byť tiež taký. Keď pre svoju slabosť nie ešte v skutočnosti, tak aspoň v stálej túžbe, denne viackrát vyjadrovanej viditeľnými skutkami. Nasledovanie Panny Márie bude teda znamenať v prvom rade tvrdý a stály boj o svoju čistotu, o svoju bezhriešnosť. Brat, sestra, pochopili sme? Ak áno, krátke, ale úprimné spytovanie svedomia nám ukáže, nakoľko sme ctiteľmi Nepoškvrnenej.

spracovala A. Karaková

Spomienky a blahoželania

Nebolo lieku, prišiel čas toľko si chcela žiť a lásku rozdávať Boh si ťa objal, už tam, mamička cez Božiu Mamu Lásku posielaš.

Vždy si nás chránila, mama. Vieme, že aj tam prosíš u Pána a Matky Božej o ochranu svojich šiestich detí s rodinami. Ved' láska nezomiera!

Druhého mája uplynulo 30 rokov, čo si Pán povolal k sebe našu mamu **Máriu Vavrovú, rod. Matejkovú**, z Ľuborče. V modlitbách ďakujeme za tvoju i otcovu lásku.

Deti s rodinami

Pri príležitosti vzácneho jubilea 85 rokov života prajeme našej drahej jubilantke **Márii Pawzakovej** veľa Božích milostí, darov Ducha Svätého a ochranu nebeskej patrónky Panny Márie.

Birmovná duchovná rodina

Farská kronika

od 26. marca 2008
do 25. apríla 2008

Do farského spoločenstva sme
Sviatosťou krstu prijali:

Andrea Boteková
Andrea Czvingerová
Mária Glonexová
Darina Maslová
Oxana Kaššová
Natália Nowaková
Juraj Orság
Tamara Vrzoňová
Karolína Burzová
Peter Pružinec
Karolína Žiaková
Hana Vera Seabright
Terézia Nedeliaková

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Ing. Radoslav Tínes a Ivana Petrisková
Ing. Branislav Magdolen a Gabriela Mráziková
Tomáš Pánis a Eva Kováčiková
Ing. Martin Polerecký a Ing. Jana Magdolenová

**S kresťanskou nádejou na
stretnutie**

Mária Múdra, 71 r.
Štefánia Jurčíková, 76 r.
Anton Stano, 77 r.
Anton Horniak, 67 r.
Jozef Škandik, 61 r.
Mária Mäsiarová, 85 r.
Klára Murgačová, 55 r.
Anna Šmídová, 80 r.
Tibor Pleška, 76 r.
Angela Šramková, 71 r.
Milan Turčáni, 21 r.
Ivan Mokry, 43 r.

Odpočinite vedne dľa
dušiam, Pane...

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.
Teologický poradca:

Mons. Ján Bednár, dekan
e-mail: dekan@farapd.sk
Zodpovedný redaktor, sadzba:
Alojz Vlčko,

e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

Redaktori:

M. Melicherčíková,
A. Gálová, A. Karaková,
M. Kvetová, P. Humajová,
V. Melišková, E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač: cca 8,- Sk

Fotografie: titulná strana a str. 6 -
Lukáš Novák, zadná strana a str. 12
- Anna Chudá, str. 4 a 5 - Mária
Melicherčíková, str. 11 - Andrej
Kmotorka, str. 19 Anka Gálová a
Alojz Vlčko

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
rukopisy nevraciam.

Predajňa LÚČ opäť otvorená

V oznamoch na sv. omšiach i na informačných letákoch sa už farníci mohli dozvedieť o tom, že bude znovu otvorená predajňa LÚČ na Námestí slobody v Prievidzi. Stalo sa tak 15. apríla 2008.

V utorok 15. apríla 2008 po svätej omši o 12:00 pozval pán dekan Mons. Ján Bednár všetkých, aby sa zúčastnili posvätenia zrekonštruova-

ných priestorov. Dostať sa dovnútra už bolo téměř nemožné. Obchod praskal vo švíkoch. Známe tváre sestričky Daniely, FDC, sestry Metody, FDC a neskôr aj sestry Antónie, FDC umocnili radosť prichádzajúcich. Prítomných privítal pán dekan a Ing. Anna Kolková z vydavateľstva LÚČ, ktorá nám neskôr vysvetlila zámer opätovne otvoriť túto predajňu takto: „Mnohí Prievidžania si želali, aby sme sa vrátili. Aby mali opäť možnosť nakupovať aj v Lúči kvalitnú náboženskú literatúru.“

Po posviacke bolo možné zakúpiť si s 20 % zľavou ponúknutú literatúru. Z množstva kupujúcich bolo vidno, že ľudia z Prievidze a okolia majú skutočný záujem o katolícku literatúru. Predajňa je na dobrom mieste, okrem toho je po rekonštrukcii vchod vybudovaný priamo z námestia. Zásobovanie tovarom je kvalitné, k dispozícii sú rôznorodé knihy, devocionálne, kresťanská hudba, samolepky a mnoho iných predmetov. Ľudia majú záujem o všetko, čo sa týka otázok viery. A to je dobre. Preto sa spolu s vydavateľstvom tešíme, že sa LÚČ vrátil. A ešte malá drobnosť, podobne ako v minulosti, aj teraz bude možné kúpiť si Bartolomej aj v predajni LÚČ.

AG, -av-

HODOVÁ SLÁVNOST V NECPALOCH 13.4.2008

